

Sterling By Music Man Classic Ray24CA

Terug naar '76

Het zal je niet ontgaan zijn dat we twee edities geleden een Sterling By Music Man Ray34 hebben getest. Deze was namelijk uitgevoerd in Seafoam Sparkle en de glitters knalden van de pagina's. We legden het verschil uit met de Ray24, maar hoe verhoudt deze zich tot de duurdere broer?

In De Bassist 63 deden we het uitgebreid, dus nu de verkorte uitleg. De komende jaren zullen we waarschijnlijk veel meer Sterling By Music Mans zien. De Amerikaanse versies zijn binnenkort alleen nog maar rechtstreeks vanuit de VS leverbaar, dus in de muziekwinkels tref je straks

alleen Sterling By Music Man aan. Ze zijn allemaal in het Verre Oosten gemaakt, maar het zijn zeker geen budgetbassen. De Ray4 en Ray5 (ook met twee humbuckers leverbaar) zou je kunnen vergelijken met de betere Squier-modellen qua prijs, kwaliteit en afwerking. De 4 en 5 staan in alle

modellen die we noemen voor vier of vijf snaren. Er is een viersnarige shortscale, dan komen de Ray24/25 (daarover zo veel meer) en de "top of the line" bestaat uit de Ray34/35, die ook met mooie topjes, in glitter of met twee humbuckers leverbaar zijn. De Ray24/25 en 34/35 zou je kunnen zien als

tegenhangers van de Mexicaanse Fenderlijn, waarbij de eerste meer klassiek is en de tweede modern. Voor alle ins en outs van de 34 kan je terecht op debassist.nl, waar de test te lezen is.

Na de Ray34 waren we nieuwsgierig geworden naar de iets goedkopere Ray24/25. Wij probeerden het viersnarige model, oftewel de 24. Omdat de vorige testbas nog in huis stond, konden we een mooie vergelijking maken. Laten we beginnen met de visuele verschillen. De StingRay wordt geleverd zonder tas. Geen probleem: dat

jackuitgang op het paneel, terwijl deze bij de 34 naar de zijkant van de body is verplaatst. Twee andere visuele verschillen, die ook veel uitmaken voor het gevoel, zijn de body en hals. De hals is bij de topkam met 38 mm maar liefst een halve centimeter smaller; we zijn op Jazz Bass-terrein. De 24 heeft een slab-body, dus een zonder afschuiningen voor bovenarm en buik. Is dat beter? Minder? Vooral anders. De originele StingRay had ook een slab-body en ik vind het mooier ogen. De ronde kont komt beter uit en het geheel ziet er wat klassieker uit. Qua spelen lijkt de 24 op papier iets minder

Music Man wat er uit de speakers komt. Een midknop kan lekker zijn om de bas te laten "duwen", maar met de simpelheid van de 2-bands EQ hebben we snel een paar goede sounds te pakken, die we natuurlijk verder bewerken met de toonregeling van de GR. Als je beide bassen inpluigt en speelt, denk je beide keren: ja, typisch Music Man. Toch zijn er nuanceverschillen binnen dat geluid. De glitter 34 klinkt zoals hij er uitziet. Meer helderheid, meer hoog en je kan behoorlijk knallen met deze bas. De Butterscotch 24 klinkt iets klassieker, iets meer organisch en doet daarmee ook zijn kleur eer aan.

Toch zijn er nuanceverschillen binnen dat geluid

doet Fender ook met de Mexicaanse Player-serie. Terwijl de Toluca Lake Blue en 3-Tone Sunburst met een palissander toets worden geleverd, kozen wij voor de Butterscotch met esdoorn toets. Nog klassieker! De 34 heeft een roasted esdoorn toets die zo donker is dat het op foto's wel palissander lijkt. Voor de 24 gebruikt Sterling By Music Man normaal licht esdoorn. Net als op de 34 zien we de typische humbucker en de iets verkorte brug, maar dit keer een 2-bands equalizer op het regelpaneel. Er is dus ruimte voor de

comfortabel, maar in de praktijk merk ik weinig verschil.

1976

Een flink verschil is het element, met alnico magneten in de 34 en keramische versies in de 24. Daarbij is die van de 24 in serie in plaats van parallel, wat een iets ronder geluid zou kunnen geven. Er wordt beweerd dat keramische magneten iets minder warm klinken, maar dat is te kort door de bocht en wellicht eens een apart artikel waard.

We noemden het origineel uit '76 al even, waarvan Music Man onlangs in gelimiteerde uitgave een exacte kopie uitbracht. Komt de 24 dichtbij? Optisch zeker, maar element, houtsoorten en elektronica wijken af. Zo kan je bij de originele StingRay alleen hoog en laag bijdraaien, terwijl je bij de knoppen van deze versie een duidelijke klik in het midden hebt: je kan dus kiezen voor meer of minder hoog en laag. Een ander verschil is de halsbevestiging: terwijl het origineel drie schroeven had, heeft de moderne klassieker er zes. Ook dat heeft invloed op het geluid. Het maakt het wat moderner en strakker.

We pluggen de bas in op een GR Bass set en ondanks de verschillen is het onmiskenbaar

Het is lastig om te zeggen welke beter is. Ben je een brede hals gewend en koop je een StingRay omdat Flea je held is? Ga voor de 34 - die overigens ook in minder opvallende kleuren leverbaar is. Ben je meer een rocker of ben je van de Jazz-halzen? Kies de 24. Wij merken dat we de Butterscotch toch even sneller pakken, vanwege de wat donkerdere sound. ●

Sterling By Music Man Ray24

- Kleur: Butterscotch
- Body: mahonie
- Hals: esdoorn, geschroefd
- Toets: esdoorn
- Frets: 21, medium
- Element: H-1 keramische humbucker
- Regelaars: volume, 2-bands EQ
- Elektronica: actief
- Stemmechanieken: open MM-type
- Brug: MM-type, modern
- Mensuur: 34 inch
- Breedte bij topkam: 38 mm
- Land van herkomst: Indonesië
- Richtprijs: € 799,-
- sterlingbymusicman.com | algambenelux.be

